

ønske at give Tingets Medlemmer nogen Oplysning om, hvorledes det forholder sig med dette Andragende. Jeg haaber da, at Tingets Medlemmer, i alt Fald de ældre, der kende Skik og Brug her i Tinget, ville give mig Ret i, at der ikke er sket noget som helst, der har kunnet bevirke, at den højtærede Landbrugsminister har kunnet blive fornærmet, eller at vi paa nogen Maade have skadet Sagen ved at drage den frem. Jeg røber ikke noget af Udvalgets Forhandlinger ved at omtale det, fordi det er omtalt tilforn for et Par Aar siden.

Den Gang Spørgsmaalet om Skovarbejderne kom frem i Udvalget, hvor den højtærede Minister var til Stede, anbefalede jeg Landbrugsministeren at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, fordi Skovarbejdernes Kaar kun vare ringe. Den højtærede Landbrugsminister udtalte da, at med Hensyn til Godtgørelsen for Slid paa Værktøj kunde der muligvis nok være noget at gøre i den Retning, det kunde være, at han kunde tage det under Overvejelse, men føjede han til, det maatte være en Betingelse, at vi Socialdemokrater saa ikke drog Sagen frem i Tinget. Jeg konfererede med mine Partifæller om denne Sag, og det var os aldeles umuligt at forstaa den højtærede Ministers Motiver. Det var os aldeles umuligt at efterkomme den højtærede Ministers Anmodning i saa Henseende. For det første var dette Andragende kun indgivet fra en lille Kreds af Skovarbejdere i Silkeborg Skovene, og der var mange Skovarbejdere her i Landet, der levede under de samme Forhold, og som saa hen til, hvorledes dette Andragende kom gennem Rigsdagen. Desforuden omtalte den højtærede Landbrugsminister aldeles ikke — det er fejlagtig, naar det staar i Tidenden for den Tid — Dagløns spørgsmaalet, dette stod fuldstændig aabent. Det har i de Aar, jeg har siddet her, altid været Coutume, at naar en Minister har udtalt noget i Udvalget, som man vilde have slaaet fast, har man ført det her ned i Tinget gennem et Ændringsforslag, og naar Ministeren saa har udtalt sig, tog man det tilbage. Ministerens Løfte kom jo saa til at staa i Rigsdagstidenden. Det er ikke en Praksis, som Socialdemokraterne have opfundet, den kende vist ældre Medlemmer meget godt. Det er det, der er sket; vi ønskede, at Ministerens velvillige Ord i denne Retning skulde føres ned her i Tinget, saaledes at Skovarbejderne kunde se, hvad der var blevet af deres Andragende.

Jeg kunde ønske dette tillige af den Grund, at mine Partifæller og ogsaa jeg tidligere, ikke af den ærede Landbrugsminister og for øvrigt ikke af noget Medlem af dette Ministerium, men af tidligere Ministre, have faaet Løfter i Udvalget, som vi ikke senere have set opfyldte. Vi stillede derfor vort Ændringsforslag og stillede det frem paa en meget lempelig Maade, som ærede Medlemmer ville se af Tidenden, ene og alene i den Hensigt at fæstne den ærede Ministers Ord paa Papiret, ene i den Hensigt, at Ministerens velvillige Ord kunde ses her i Rigsdagstidenden. Da dette var sket, da Ministeren havde lovet at tage de rimelige Krav, der indeholdtes i Andragendet, og som han selv i Finansudvalget havde indrømmet være rimelige, under Overvejelse, toge vi vort Forslag tilbage. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem for Ribe kan sige, at det er at løbe fra vort Forslag.

Den højtærede Minister udtalte, at der var lagt et Ansvar paa vore Skuldre, at han havde lagt et Ansvar paa vore Skuldre. Jeg kan nu ikke rigtig opfatte den Snedighed, hvorved han lægger dette Ansvar paa vore Skuldre. Men en Ting har jeg lært og set, og det tror jeg, alle ærede Medlemmer ville erkende, og det er, at Ansvaret er der, hvor Magten er. Det er blevet sagt adskillige Gange her under denne Forhandling, at vi Socialdemokrater kun ere 16 her i Tinget, vi evne ikke noget, vi kunne ikke føre noget igennem. Det ærede Medlem for Ribe har sagt det paa en ret brovtende Maade, at det er Venstre, der har Magten, det er Venstre, der kan føre noget igennem. Men Ansvaret er der, hvor Magten er, og Magten til at føre dette frem, til at give disse fattige Arbejdere de lumpne 20 Kr. om Aaret for Slid paa deres Redskaber for der ved dog at hæve deres usle lille Løn en lille Smule, ligger hos Flertallet her i Salen og hos den højtærede Minister, og der ligger Ansvaret ogsaa, og der skal det faa Lov til at ligge.

Piper: Paa Landbrugsministeriets Budget findes der under Nr. 41 et Ændringsforslag af et Mindretal om en Bevilling paa 7,500 Kr. til Anskaffelse af en Lysbøje paa nordre Flint. Denne Sag søgte jeg at virke for i Fjor og at interessere Ministeren og Medlemmerne af Finansudvalget for. Jeg skulde derfor være tilbøjelig til at stemme for dette Forslag. Efter at jeg imidlertid har hørt den højtærede Ministers Udtalelser og hørt, at Sa-